

நூனாதயம்

ஞானம் 01 தாரண வஸு ஆடி மே (31- 07- 2004) உதயம் 15



ஆடி 2004

அன்பளிப்பு: ரூபா 20/-

மீமாங்களின்

புதிய மீமாங்கள் (10-02-2004) தெரிவித்து வருகிறேன்.



புதிய மீமாங்கள் (10-02-2004)

வாதத்தின் மூலம் கைவநெறியை நிலைநடியை

வாததலூர்

(சென்ற இந்தின் தொடர்ச்சி)

இந்திலும் உடம்பிலே உள்ள பகிளைப் போக்குவதற்கு இல்லங்கள் தோறும் சென்று யாகிப்பது மகிளம் என்றும் அரசர்களுக்குத் தூரோகங் செய்து பிறிதோர் காரியத்தைச் செய்வது அநுகூலமாக அமையும் என்றும் நீர் ஒதிய நூலின் பொருள்ளையும் கண்டு கொண் டேஷம். மன்னரைச் சேர்ந்து ஒழுகி அவரின்கீழ் அதிகாரங்கு செய் தல் வஞ்சகம் பொருக்கிய நஞ்சையுடைய பாக்போடு கூடிவாழும் தன்மையைப் போறும் என்னும் தன்மையை நீர் அறிந்தருப்பிரா கிண் நம்மால் விடுவிக்கப்பட்டிவரும் இந்த ஒலை கிடைத்த கண்டே நமது தூதுவரோடு இத்தினமே விரைவாக வருவீராக இது அரிமர்த்தை பாண்டியரது கையொப்பம் என்று கரண்ண வாகித்து நின்றான்.

இந்த ஒலையின் பாகரத்தைக் கேட்ட திருவாதலூரடிகள் உமாதேவி பங்கராகிய சிவபெருமானுடைய அடியவரைத் தாம் எமக்கு அதிபதி என்னும் தனக்கு யான் குற்றஞ் செய்தேன் என்றும் இவ்விலை அரசன் கூறிய காரணம் என்னவோ என்கின்தித்தார். சர்வவள்ளுமையும் உடைய சிவ பிரான் து அடியவர்களிடத்தே இயமராசன் எழுதிய ஒலையைக் கொண்டு இயங்குதுவராக்கட் வரமாட்டார். முப்புரங்களையும் திருப்புண முறுவள்ளாட்டை அழித்த சிவபிரான் து அடியவர் ஷேறு ஒருவருக்கு அஞ்சுவரோ என மனத தினுள்ளே சிந்தித்து ஒரு குற்றாழும் இல்லாத திருவாதலூரடிகள் பரமாசாரியரது சமீபத்தில் சுசன்று தருவதிவாக உள்ளவரே! ஆகிசேடனையும் மலர்மாலையையும் குடினவரே! அடியேணனப் பாதுகாத்தருங்க என்று துதித்துப் பாண்டியன் எழுதிய ஒலையை வாசித்துக் காட்டியருளினார்.

திருவருட் குணங்களையுடைய பரமாச்சாரியார் அதனைக் கேட்டுப் புனமுறுவல் செய்து செந்தமிழுப் பாடல்களினால் தமிழ்மத் துதிக்கப்போகும் திருவாதலூரடிகளுக்கு மனம் மகிழ்ந்து அருளிச் செய்வார். உள்ளீடு அற்ற மக்கட் யத்திகளைப் போவ மயங்குதலை ஒழிப்பாயாக. மகனே! இத்தேச வாசிகள் எல்லாம் மதிக்கும்படி யாக நாமே நல்ல குதிரைக் கூட்டங்களைக் கொண்டு சென்று அரிமர்த்தன பாண்டியனுக்குக் கொடுத்துத் திருங்புவோம். நீ இப்போதே வலிமையுடைய இத்தூதுவரோடு சென்று அந்த

அரசனை அடைந்து அரசனே! நீ என்மாட்டு விடுத்த ஒளை கூர என்மாக முன்னதாக வந்தேன். ஆவணி மூலநடசத்திரம் என்று சிறப்பித்து சொல்லப்படும் தினத்திலே குதிரைகள் வந்து சேரும் என்று கூறுவாயாக. சந்திரவழக்கத்து அரசன் துண்பஞ் செய்வான் என்று நீ சிறிதும் மனக்கவலை கொள்ளவேண்டாம் என்று நீறு சாத்தலாகிய பரிசதிட்டச்சூயையும் செய்தருளிப் பொன்னாபரணம் இரத்தினாபரணம் பீதாப்பரம் இவற்றை அணியச் செய்து, மந்திரிக் கோலம் கொள்ளச் செய்து கையுறையாகக் கொடுக்கும்படி மாணிக்க மணி ஒன்றையும் கொடுத்து இனிச் செல்வாயாக என்று விடை கொடுத்தருளினார், அதால்மேல் திருவாஜ்ஞர் இளங்கள்றை விட்டு நீங்கும் தலையீற்றுப் பகலைப் போல நெங்கு நெக்குஞ்சி இரு கண் களின்றும் நீரொழுகச் சுவாமி என்னைக் கைவிடுகின்றிரோ? என்று மனம் வருந்திப் பரமாச்சராயாடம் விடைபெற்றுச் சென்று வாலி சூழ்ந்த திருப்பெருந்துறையை விட்டு நீங்கித் தூதுவரோடும் மதுரையம்பதியைச் சென்றுடைந்தார்.

வளரும்

தல விசேஷம்

சிவபக்தி மிக்க முனிவர்களே! நீங்கள் விருஷ்பிக்கேட்ட தலம் திருவாலவாயே. இங்கே சுவர்ணகஞ்சம் எனப்பெயர் கொண்ட தடா கழும். அதன் அருகிலே சோமசுந்தரமூர்த்தி எனப் பெயர் கொண்ட சிவவிங்கழும் உண்டு. திருவாலவாய், சுவர்ணகஞ்சம், சோமஸ்குந்தராக உள்ள சிவவிங்கழம் மூன்றிற்கும் ஒப்பானவை மூவுலகத்திலும் இல்லை. முன்னே தலவிசேடத்தைச் சொல்லுவோம். எல்லா உலகங்களிலும் புண்ணிய தலங்களே சிறப்புகடையன. அறுபத்தெட்டு சிவத்தலங்களுள் பதினாறு சிறந்தன. அவற்றுள்ளும் சிதம்பரம், காசி, திருக்காவாத்தி, திருவாலவாய் என்னும் நான்கும் சிறந்தன. சிதம்பரம் தரிசித்தவர்கட்கும் காசி தன்னிடத்தே இறந்தவர்க்கும் திருக்காளாத்தி வழிப்பட்டவர்க்கும் மோட்சத்தைக் கொடுக்கும் திருவாலவாய் தன் பெயரைக் கேட்டவர்க்கே மோட்சத்தைக் கொடுக்கும். திருவாலவாயே முதற் படைக்கப்பட்ட தலமாகும். திருவாலவாயில் ஏந்தாளும் வசித்தவர்கள் மோட்சத்தை அடைவர். மற்றைய தலங்களிலே யாகங்கள், தானங்கள் செய்த பேறும் எட்டு நதிகளிலே ஸ்நானங்கு செய்த பேறும் திருவாலவாயிலே வசிப்ப வர்களிற்குக் கிடைக்கும்.

திருவாலவாய்க்கு ஒப்பாகிய கலம் வேறு என்கும் இல்லை. முவலகிலும் மேலான தலம் இதுவே. இத்தலத்தின் திருநாமங்களாவன சிவநகரம், கடம்பவளம், சென் முக்கிபுரம், கண்ணியர்புரம். திருவாலவாய், மதுஞர, பூஷாக சிவலோகம், சமட்டி, வித்தியாபுரம், நாண்மாடக்கூடல், துவாதசாந்ததலம் என்பனவாம்.

தீர்த்த விசேஷம்

ஈசுவராந்திரம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது

முனிவர்களே! கருணாநிதியாகிய சோமசந்தரக் கடவுள் கங்கைநதி, கடல்கள், மேகங்கள் ஆகிய இலைகள் கோன்றுவதற்கு முன்னே தமக்கு அபிஷேகஞ் செய்தற் பொருட்டுப் பொற்றாமரை வாவியை உண்டாக்கினார். அத்தீர்த்தத்தின் விசேஷத்தைச் சுறுவோம் கேட்பீர்களாக.

சொக்கவிங்க மூர்த்தி ஆதியின் ஒரு திருவிளையாடலை மேற்கொண்டு மீனாட்சியம்மையாரோடு இடப்பாகனத்தில் திருநந்தி தேவர் முதலாயினோர் தமஸைச் சூழ்ந்த வர நாகலோகம், சுவர்க்கம், சத்தியலோகம், வைகுண்டம் முகலாய உலகங்களுக் கெல்லாம் சென்று அருள் செய்து திருவாலவாயை அடைந்து கிருபா நோக்கஞ் செய்து வீற்றிருந்தருளினார். அப்பொழுது திருநந்திதேவர் முதலாயினோர் வணங்கிட் சிவவிங்க மூர்த்திக்கு அபிஷேகஞ் செய்வதற்குத் தீர்த்தம் இல்லவையே என வேண்டினார்கள். சிவபிரஸானவர் தென் திசையிலே தமது குவத்தை நாட்ட அது பூமிபாதாளம் இரண்டையும் கிழித்துக் கொண்டு மேல் ஏழுந்தது. சிவபெருமான் தமது கரத்தால் அமைத்துக் கடாமுடியிலே இருந்த கங்கை நீரை அகிலே தெளித்துப் புண்ணிய தீர்த்தம் ஆக்கினார்.

இது தீர்த்தம் ஆக்கிரத்தம், பரமதீர்த்தம், முதல் தீர்த்தம் என்னும் பெயர்களாப் பெறும். இத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானங்கு செய்து தர்ப்பணம், தானம் முதலியன சொடுத்தால் பிறசிப்பயன் நீங்கும். இதிலே ஸ்நானங்கு செய்து இது தீர்த்தத்தினாலே அபிஷேகஞ் செய்தால் பதினாறு உலகங்களிலும் உள்ள தீர்த்தங்களினாலே அபிஷேகஞ் செய்த பலன் கிடைக்கும். இவ்வாறு கூறிய சிவபெருமானாவர் சிவவிங்கத்திலே மறைந்தருளினார்.

திருநந்திதேவர் முதலாய கண நாதர்கள் சோமசந்தர மூர்த்தியைப் பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தினாலே திருமஞ்சோம

ஆட்டிய புசித்துத் தாம் வீருப்பிய வரங்களைப் பெற்றார்கள். பொற்றாமலரை வாணியின் பகிளமயோ அளவிடற்கரியது. இந்த வாளிக்கரையிலே தான் - தருமான், ஓமம், செபங், தியானம் முதலின் செய்தால் மற்றைய தலங்களில் செய்த பலவிலும் கோடி மடங்கு பலன் கிடைக்கும். பொற்றாமலரைத் தீர்த்தத்திலே ஸ்தானங்கு செய்து மீனாட்சியம்மையாறாயும் சொக்கவிங்க மூர்த்தி வையும் வழிபடின் கிடைக்கும் பலனோ அளவிடற்கரியது முத்தியும் கிடைக்கும்.

இத்தீர்த்தத்திற்குச் சிவகங்கை உத்தம தீர்த்தம், பொற்றாமலரை வாயி, தரும தீர்த்தம், அருத்த தீர்த்தம், காம தீர்த்தம், மோட்ச தீர்த்தம் என்னும் பெயர்கள் உண்டு

மூர்த்தி விசேஷம்

முனிசிரட்டர்களே! மகாமேரு திருக்கலாயம், மந்தரம், திருக்கேதாரப், காசி முதலாய தலங்களிலே சிவலிங்கம் தோன்றுவதற்கு முன்னரே இக் கடப்ப மரத்தடியிலே இச் சிவலிங்கம் தோன்றியது. ஆதலால் ஞானவிஷயாகிய இச்சிவலிங்கம் மூல விஷ கம் எனக் கூறப்படும். இச்சவையத்தாற் சொன்னப்பட்ட முப்பத்திரங்கு இவக்கணங்களும் அனுமந்த மேனியையுடைய சிவபெருமான் உமாதேவியாருடன் இச் சிவலிங்கத்திலே சாந்தித்தியராய் இருத்தலால் சேமசுந்தரக் கடவுள் என நாமஞ் சூட்டினார்கள். சமட்டி வடிவினராகிய இச் சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்தோர் ஏனைய தலங்களிலுள்ள விடப்படி வடிவையுடைய சிவலிங்கத்தைத் தரிசிக்கப் பெறுவர்.

உயிர்கள் மேல் பெருங்களையினாலே அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களைச் செய்தருளிய இச் சிவலிங்க மூர்த்திக்கு ஒப்பு உயர்வு மூவுக்கத்திலும் இல்லை. இத்தீர்த்தத்திலே பொற்றாமலரை வாவியும் மூர்த்தகளுள்ளே கோமசுந்தர மூர்த்தியும் மேலானதாகும். இச்சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்தவர் சிவசோதியைத் தரிசித்தவராவர். நான்கு காலமும் நியமந்தவறாது சென்று தரிசித்து வலஞ்செய்து துதிக்கும் அடியார்கள் மூப்பிறவிகளிலே செய்த பாவங்கள் நீங்கிப்பரிசுத்தராவர். அளவில்லாத தீர்த்தத்தினாலே சிவலிங்க மூர்த்திக்கு அபிஷேகங்கு செய்து பூசித்தவர் பெறும் பயன் அளவிடற்கரியது. சோமசுந்தர மூர்த்திக்குச் செய்யும் செப தலங்கள் அனுவளவாயிலும் மகாமேருவிற்கு ஒப்பாகும், திருவாலவாய்க்கு ஒப்பான தலமும் பொற-

நாமனர வாயிக்கு ஒப்பான தீர்த்தமும் சிவலிங்கமும் மூலகைத்தும் இவ்வை. இம் மூர்த்திக்குக் கர்ப்பூரகந்தரர், கடம்பவனச் சுந்தரர், கவியாணகந்தரர், அபிராமசுந்தரர், எண்பகசுந்தரர், மகுடசுந்தரர், கஸ்துரிசுந்தரர், பழியளுக்குசுந்தரர், சோமசுந்தரர், ஆலாசியசுந்தரர், நான்மாடக்கூடல்நாயகர், மதுராதிபர், சமட்டிலீத்தியாபுரேசர், சௌஞ்சமுர்த்திபுரேசர், பூலோகவலோகசேசர், கன்னியாபுரேசர் மூல விங்கம் முதலாய திருநாமங்கள் உண்டு.

கீழ் ஏழூலகமும் உருவ முன்னத்தெழுந்த இச் சிவனிங்கத்தை ஆதாரமாகப் பொருந்தி அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களைச் செய்தருளிய சோபகுந்தரக், கடவுளது பெருமையைச் சுற்றுகுநாதர் திருவாய்மலர்ந்தருளியபடியே சொல்வோம். இனி அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களையும் சொல்வோம் கேட்பீராக.

தேவாரத் திஞ்சுவை - 1

சிவ சண்முகவடிவேல்

“நீ யார் தந்த பசுவடிகிலை உண்டாய்?” என்று பின்னொயாரேப் பார்த்துச் சிகபாதலிருதயர் உறுக்கினர். “எச்சில் மயங்கிட உணக்குத் தந்தாரைக் காட்டு என்று தாதையார் தண்யர் மீது தாங்கொண்டாக் கேசபங் கொண்டார். பின்னொயர் ஒரு காலைத் தாங்கி ஆளந்தக் கண்ணீர் ஆகத்தில் பாய உச்சியின் மேல் எடுத்த ஒருத்திருவிரலினாற் கட்டிக்காட்டி டண்ணிறைந்த பாடலாகப் பாடிக் காட்டினார்.

“பெருமை மிக்க பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவன் அன்றே எனக்கு ஞானப்பால் நல்கினான். அவன் தோடு அணிந்த செலியுடையவன். இடப வாகனன். ஓர் தூய வெண்மதி குடியவன். காட்டை இளமாகக் கொண்டவன். மேனியின் சுடலைப்பொடி பூசி யவன். கள்வன் - என் உள்ளங் கவர்ந்த கள்வன். இவ்வாறு தந்தையார் உணக்குப் பால் தந்தாரைக் காட்டு என்று கேட்ட தந்தையாருக்குத் தந்தவருடைய தல்லடையாளங்களை நயந்து நவின்றார் பின்னொயார்.

பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் ‘என் உள்ளங்கவர்கள்வன்’ என்னும் வார்த்தையைத் திருப்பதித்தின் எல்லாப் பாடங்களிலும்

அனமத்துப் பாடியுள்ளார் நற்தமிழ் வல்ல ஞானசம்பந்தர். அத்தோடு ஏர் பரந்த இனவெள்ளுள்ள சோர என்னுள்ளங்கவர்கள்வன். என்ற நணால் முத்தமிழ் யிரகர் முதற் பதிகத்துதயே அத்துறைப்பாட்டா அருளியது புலவாகும்.

என்னுள்ளங் கவர்கள்வன் ஆஸமயோடு நாக்டி பள்ளிக் கொம்பு, கூங்க, மழு கொண்டறை தாங்கியுள்ளார் வந்துலே டு பிட்சாபாத்திரமாகக் கொண்டவர், மும்மதில் எஷ்டார் பெண்ணெனாரு யாகர். இராவனன் வலிகெடுத்தவர். நாரணாக் நான்முகன் அதி யாத ஆசியும் அந்தமும் இங்காத அரும்பெருஞ் சோதியானவர். யானாத்தோலை உரிந்து அணிந்தவர். அந்தப்பெருமான் மீது அடியேன் உரைத்த திருப்பெறிய தமிழழ ஒதவல்லவர்கள் ஆமது பழைய விளைகளின்றும் நீங்குவர் என்று சிவபாதத்திருதயருக்குத் திருஞானசம்பந்தர் பாட்டும் பயனும் பண்ணுமாகப் பாடி விளக்கினார். நாமும் நன்மனத்தோடு ஒதிடின் நறகடி அடைவோம் எஃபதற்கு ஜயம் இல்லை.

முதல் தேவாரம் இது

தவம்: திருப்பிரம்புரம்

திருமுறை 1

உண்: தட்டபாடை

இராகம்: நாட்டை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடை யசை யன்விடை யேறியோர் தூஷவன் மதிகுடிக் காடுடை யசை வைப்பொடி பூசியென் னுள்ளங் கவர்கள்வன் ஏடுடை யமங் ராங்முணை நாட்பணிந் தேத்த வருள்செய்த பீடுடை யமிர மாபுர மேவிய பெம்மா விவனன்றே.

(தட்டபாடை பகற்காலத்தில் ஒதும் பகற்பண்ணாகும்)

பாலர் ஞானோதய சபையின் செயற்பாடுகள்

இலவசமுறையில் கூட்டுப்பிரார்த்தனை, ஈசவசமப் பாடால் வகுப்பு என்பன நடாத்துதல் “ஞானோதயம்” சஞ்சிகை வெளியிட தெல், 36ஆவது நூல் வெளியிடு இருந்தது, வாய்ப்பாட்டு, வயவின், மிருதங்கம், நடனம் முதலாவ இசைவகுப்புக்களை நடாத்துதல். மாணவரிடையே பேச்கப் போட்டிகளை நடாத்திப் பரிசில் வழங்கல் அத்துடன் தேவஸ்தானத்தில் கந்தப்புராணப்படைம் நடாத்துதல் முதலாய் பலவாம்.

அநிருர் பெருமக்கள் இத்தகைய பணிகளுக்குப் பேராதரவு வழங்குவதோடு நங்கள் சிறார்களையும் அனுப்பி ஆகரஷ நல்குவார் களாக.

‘மேங்கமெகான் வைந்தி சிளக்கு உலகவிமலாம்’

அறிவு

நாம் தேர்கின்ற மாடு, மஜானி, பக்கள், வீடு, நிலபும் காக்கும், ஆடை ஆபரணங்கள், முதலிய யாவும் நாம் மரண மடைக்கு இந்த உடம்பை விட்டுப் புறப்படும்போது உடன் வர மாட்டா, உடல் வராத இவைகளைத் தேவேதிலேயே நம் வாழ நான் முழுவதும் செலவழிப்பது தங்கதன்று.

நாம் இந்த உடம்பை விட்டுப் புறப்படும் போது நம்முடன் தொடர்ந்து வருவது அறிவு என்ற ஒன்றேயாகும். அறிவு பிறவிகள் தோறும் தொடரும். ஆகவே மற்றப் பொருட்களைத் தேடித் திரிவதோடு நின்று விடாமல், நாம் அறிவையும் அவசியம் தேடிப் பெற வேண்டும்.

அறிவு என்ற ஒன்றிருந்தால் அவர்கள் எவ்வாம் உடையவர்களாவார்கள். கலவ செஸபாச்சியங்கள் இருந்தும் அறிவு என்ற ஒன்றில்லவையானால் அவர்கள் அவமதிக்கப்படுவார்கள்.

‘அறிவுடையார் எவ்வாம் உடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர்’

என்கிறார் வள்ளுவனார்.

நார் பல வகையான கருத்து வேற்றுக்கூடியவர்களாக இருக்கிறதோடு. நாடு, மொழி, தொழில், சமயம், நடை. உடைபழக வழக்கம் இவைகளில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமாக இருக்கிறதார்கள். ஆணால் ஒரே ஓஷ்யத்தில் மட்டும் கருத்து வேற்றுக்கூடியது. அது எது? ‘துணபந் தொன்றை வேண்டும் இப்பை பெறுக வேண்டும்.’ என்று தான் எவ்வோரும் என்னுமிறார்கள்.

துன்பத்தை நிக்க வேண்டும். இன்பத்தை ஆக்கவேண்டும். என்று கூலரும் கருதுகின்றார்களேயன்றி அதன் காரண காரியத்தை அறிந்து முயல்கின்றார்களில்லை.

துன்பத்திற்குக் காரணம் அறியாமை
இன்பத்துக்குக் காரணம் அறிவு.

அறியாமை தேயத் தேய துண்பம் தொல்லயும். அறிவு வளர வளர இப்பம் வளரும். இந்த நுட்பத்தை அறியாமல் பளர பொன்னாலும் பொருளாலும் இன்பத்தை வளர்க்க நினைக்கின்றார்கள். அது நெருப்பை நெய்யினால் அவிக்க முயல்வதை நிகர்க்கும்.

விஞ்ஞத் பொன்னும் பொருளும் உடையவர்கள் சதா சிந்தா குலத்துடன் உழல்வதையும், ஆறுதல் இன்றி அல்ல ஆடவ

ஈதயும் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம். அறியாகை யகன்நாலன் வி
துள்பந் தொலையாது என்று முன்னே கண்டோம். அறியாகையா
லேயே துன்பங்கள் வருகின்றன, என்றால் அறிகின்றோம்.

ஒரு விறகுவிட்டி ஒரு மரத் துண்டைப் பாதி பிளந்து விட்டுப்
பிளந்த பிளப்பில் ஒரு ஆப்பை வைத்து விட்டுச் சென்றான். மறு
நாள் வந்து மற்றப் பாதியைப் பிளக்க எண்ணினான். அதற்கு
அனுசூலமாகவே அம்மரத் துண்டின் ஆப்புவைத்தான், ஒரு
குரங்கு அங்கு வந்து அம்மரத்தின் பிளப்பில் நன்று காலை நுலைத்
துக் கொண்டு, தான் பெரிய செய்கலச் செய்யதாக நினைத்து
அந்த ஆப்பை அசைத்து அசைத்து அரும் பாடு பட்டுப் பிடிங்கி
ஏடுத்தது. மரத்தின் பிளப்பு நெருங்கி ஒன்று பட்டுகினால் அதன்
கால் அகப்பட்டுக் கொண்டு அங்கு குரங்கு துண்பழற்றது. அதன்
அறியாகையாலேயே இந்த அஸ்ல் எய்திற்று.

“வெர் பிளந்தமரத்தொலையில் கால் நுழைத்துக் கொண்டே
ஆப்பதனை அசைத்து விட்ட குரங்கு போல் அகப்பட்டார்”
என அழகாகக் கூறுகின்றார் பட்டினத்தார்.

ஆகவே அறியாகை அகன்றால் துண்பம் தானே அகலும்

இனி அறியாகையை அகற்றி அறிவை வளர்க்க வழி யாது?
எனிரால் சிறந்த அறிவு நூல்களைக் படிக்குஞ்சோறும் அறியாகை
தேய்ந்து அறிவு அளரும்.

“தொட்டனைத் தூறும் மனற்கேணி மாந்தர்க்குக்
சற்றனைத் தூறும் அறிவு” என்பர் வள்ளுவர்.

ஆதலால் அறிவு நூல்களை ஒவ்வொருவரும் விரும்பி ஒத்து
உணர வேண்டும். அறிவு நிறைந்த ஆண்றோர்களுடன் நாள்
தோறும் சில நிமிட நேரமாகினும் பழக வேண்டும்.

“இனிது இனிது அறிவுன்னோரைக்
கணவிலூம் நனவிலூம் காண்பது தானே”
என ஒளையார் அருளிச் செய்தார்.

எனவே நாம் ஒவ்வொருவரும் அறிவு நூல்களை ஒத்தியும், அறி
ஞர்களோடு பழகியும் அறியாகையை அறவே கண்நது அறிவை
நிரம்பப்பெற்று துக்கப்பதினின்றும் நீங்கி இன்பாக ஒங்கி உய்
வோமாக.

கிருபாஜந்தவாரியார்

இச்சஞ்சிகை தெல்லிப்பழை பாலர் குரனோத சுப்பயின்
ஶார்பில், அதன் தலையர் திரு. சி. கடேஷவலிசுக்கு நுக்கள் அவர்களால், மாணிப்ராய் சௌந்தரி அர்சகந்தில் பதிப் பிக்ப்பட்டு
வெளியிடப்பட்டது.

